

Bilag 5.**Udvalgets spørgsmål til finansministeren og ministerens svar.***Spørgsmål.*

Idet henvises til lovforslagets § 1, stk. 2, nr. 5, ønskes oplyst, om kriteriet for forbedring skal være samme kriterium, som anvendes af skattevæsenet i skattelovgivningen.

Svar.

Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 5 er det tanken, at udbetaling af opsparing til boligformål efter udløbet af bindingsperioden skal kunne ske ved afgivelse af en erklæring på tro og love om anvendelse af beløbet til et af de i § 1 nævnte formål, idet de involverede penge- og låneinstitutter har erklæret, at det vil være overordentlig vanskeligt for dem at foretage en nøjere undersøgelse af, om det pågældende formål er opfyldt.

Kriteriet for forbedring er ikke klart defineret i skattelovgivningen, og det har i praksis vist sig vanskeligt at trække grænsen mellem vedligeholdelse og forbedring. I lov om særlig indkomstskat (lovbekendtgørelse nr. 437 af 14. august 1969) findes i § 7 A, stk. 2, vedrørende reglerne for opgørelse af den regulerede anskaffelsessum ved køb af fast ejendom den bestemmelse, at de i et kalenderår fuldførte forbedringer kun tages i betragtning, såfremt udgifterne hertil har oversteget 1000 kr. En kvalitativ definition af begrebet findes ikke i lovgivningen, men ligningsmyndighederne har i et vist omfang etableret en praksis baseret på en skønmæssig vurdering af de enkelte konkrete tilfælde.

Da man næppe kan pålægge penge- og låneinstitutterne en nøjere kontrol med anvendelsen af de opsparede beløb, og da det vil være overordentlig vanskeligt at op-

stille tilfredsstillende kriterier for, hvad forbedring af bestående bolig skal bestå i, må man formentlig acceptere, at dette begreb kan få en forholdsvis vid fortolkning ved lovens anvendelse.

Spørgsmål 2.

Under henvisning til, at der endnu ikke foreligger lovbestemmelser om offentligt tilsyn med investeringsforeninger, ønskes oplyst, om ministeren vil ændre § 2, stk. 6, således at investeringsforeninger straks kan bringes ind under lovens bestemmelser.

Svar.

Investeringsforeningerne modtager indskud til køb af aktier og ikke indskud til forrentning som banker, sparekasser og andelskasser. Indskyderen deltager i en vis spekulationsrisiko og har ingen garanti for at få hele sit indskud tilbage. Finansministeriet anser det ikke for hensigtsmæssigt, at investeringsforeninger omfattes af ordningen, forinden deres virksomhed underkastes et offentligt tilsyn.

Spørgsmål 3.

Hvorledes har ministeren tænkt sig at hindre, at opsparingsideen i lovforslaget omgås ved, at boligsparekontrakter oprettes og opsparing foretages ved overflytning af midler fra andre konti?

Svar.

Det vil ikke i praksis være muligt at kontrollere, om opsparing til boligformål finansieres ved overflytning af midler fra andre konti, eller at sikre, at der er tale om opsparing, som ellers ikke ville have fundet sted. En boligsparekontrakt vil imidlertid med-